

Излизаме от мъгливата, студена и порутена София.

Топлината и комфорта в "Луфтханза" бавно затварят очите ми. Спомените уютно ме обгръщат, нежно плясват с крило и ме понасят във времето... Пак сам там в облаците, където все търся да видя очите на някакво висше същество, което, казват, предначертавало живота ни...

- Знаеш ли, казва приятелката ми, - откакто те познавам, се събуждам усмихната! И аз - радвам се, когато карам някого да се усмихва, събуждайки се! Тогава и аз се събуждам, за да се усмихна. Но стискам здраво очите си, за да не ме разплаче някой. И така си живея в моя нереално измислен свят, пълен с приказки, цветя и топлина. Толкова е нереален, че и без да си отворям очите плача...

...Облаците са безкрайно бели, пухкави и меки - поне така изглеждат... подобно на живота, към който ни отнася самолета... напред и нагоре. Назад са само спомените, детството, родината. Късчета Европа се разстилат там долу. Няма начин да сбъркаш коя нация къде се е застроила. Ние, българите - накуп, като уплашени деца. Селце, град, поляяяя... селце, град, поляяяя... мижави светлинки тук-там... и никакво движение. Имаш чувството, че хората внезапно са решили да се изнесат нанякъде. Дунав слага край на кошмара. Като че разностилни художници са рисували платната си един до друг. Светлини заливат цялото пространство под нас, големи красиви къщи наред с големи красиви градини. Не знаеш къде свършва единия град и къде започва другия. Между тях сякаш като артерии на едно живо тяло пулсират пътищата. Светли, с ясна цел и конкретен край.

Е, идва ред и на Пикасо! Иберийският полуостров! Винаги прелитайки над полуострова, се чудя дали Пикасо е пътувал със самолет и е черпел вдъхновение за идеите си оттук - отгоре. Все едно гледаш картина на художника в нереално огромни размери! Наречена Испания! Самолетът меко се приземява, и как не! Винаги сам била убедена, че българските пилоти са най-добрите! (пу, пу, да не им е уроки:):))

Посреща ни топлия вечерен бриз на Андалусия. И митничарят от летището! "Hola" (здравей!) - усмихва се. Ами какво да правя, и аз също! Подава документите ми... Между другото, казвам се Милена Марева - Варна, България, 40 и отгоре годишна (е все пак жена сам, не питайте за годините!). Моден дизайнер. С двама сина (футболисти). Един брат (много сладък - не е професия), мама, тати (разбира се) и на-прекрасният мъж на света - Тодор Марев (несменяем капитан на "Черно Море" във футболните му години (хахахаха как прозвуча само!), един от най-добрите национални състезатели (пак от тези години), сега треньор (на деца, естествено, защо не на мъжкия отбор, е друга тема).

... Поемам документите си, няма “каква си”, “къде отиваш”, “кой дявол те е довялкъл в страната ни”. Няма разделение на източно и западно качество пътници. Та вземам документите си и летя напред кам нови територии и приключения! Такава съм - авантюристка! Неспасяема! Дааааааааа Марбеяяяяяяяя...

Ако си мислите, че това място е раят на света, лъжете се! В Германия - в Дюселдорф, може и така да е. Обаче тук в Марбея сте над рая! И то направен за малко повече от 10 години! Ние така и не го построихме са 45 и кусур години:(:(Първите заселници казват, че ток, вода, телефон тук липсвали (лошо, защото и досега трудно ще видите андалусец да се къпе всеки ден). Палми, море и пясък... и малко европейски туземци (да ме извинят бившите рибари, сега милионери. И веднага се сещам за Лола – 21-годишна милиардерка, с баща бивш рибар. Да, ама се сетил да сложи парите си вместо в банка, в земя. Сега, не - по-точно преди около 4 години, индийска бизнес гупировка неистово ухажваше Лола да продаде около 1000 кв метра парче земя. Случило се по средата на парцела, на който индийците искаха да построят голф игрище. Да, ама Лола понеже си е милиардерка, пари не й трябват и капризничеше за цената от милиони евро. Даааааа, роди ме, мамо, с късмет, но ме дай на баща марбейски рибар.) Та живяло си селцето Марбея тихо и кротко, ама и бедно. Идвали тук всяко лято един принц с неговата принцеса (истински!) - крал Хуан Карлос и царица Маргарита. Било девствено красиво и неопишуемо слънчево тихо и топло. И още е! Да се чудиш! Митично синьо небе, лениви палми и тесни арабски улочки, миришещи на сандалово дърво. Всъщност царското семейство се смята за откривател на това райско кътче от Европа, наречено още Европейската Флорида! Те първи видяли красотата на малкото невзрачно селище и насърчили развитието му като място за почивка на мадридския и световен хайлайф. Друга обожавана, възхвалявана, обичана и мразена личност е Хесус Хил. За него се носят легенди. Старите хора казват, че Марбея днес дължи славата си на него. Невероятна архитектура, красиви плажове и място за поредните коктейли на Хулио Иглесиас, Сваровски (камъните Сваровски), Антонио Бандерас и Мелани Грифит, принцеси колкото искаш - Беатрис де Орлеанд, Беа де Ауспериг, дукесата на Йорк - Сара Фергюсън, топмодели, артисти, политици, бивши и бъдещи Нобелови лауреати... изобщо всички известни имена, за които се сещате, акостираат яхти, частни самолети и ретро коли. И много българи (естествено). Е, ние не за поредното парти... а за да изчистим след него. Жалко! Нали?! Винаги закъсняваме да се включим във веселбата. И все се чудя защо ли?! Сигурно обяснението е в думите на Карен - моята английска приятелка, художничка:

-Милена, къде е вашият клуб, къде се срещаш с българските си приятели тук?

Аз - дълго мъдруване относно отговора...:

-Ами... ние не се събираме много-много тук...

-Ах, индивидуалисти значи! - смее се Карен.

Дааа, ние българите сме особен чешит нация. Надали има подобие на нас. Образовани, умни, комбинативни, трудолюбиви, горди, силни, креативни.. абе изобщо - все качества да сме на топа на света! А все бедни и последни... чак да ти се доплаче. Обаче сме индивидуалисти! И то горди!

Та, започнах с градчетата ни, скупчени като деца пред строгия си родител. И ако можехме и така да живеем - заедно и бранещи интересите си, сигурно ще сме поканени и на коктейлите! Наздраве!!!

Аз ли? Какво правя аз тук?

Ще ви разкажа следващия път, тук, на същото място и по същото време.

Милена Марева

за Народно дело

24 април 2007

Копирането на материали и снимките без съгласието на редактора е забранено.
Позоваването е задължително.

{AG}MILENA/TRIPS/1{/AG}

{comments on}
